Ч. 249. Неділя 19 (6) падолиста 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адмініістрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Рада державна.—З парляментарних комісий.— Італіяньско-турецка війна.

Вчерашне засідане палати послів було дуже коротке; присьвячено его дискусиї дорожняній. Промовляли пп. Вацек, Рознер і Штрафль, відтак перервано дискусию і полагоджено нагляче внесене п. Губермана в справі кас братских. Слідуюче засідане відбуде ся ві второк.

В дорожняній комісиї заявив п. Президент кабінету ґр. Штірк, що се хибний погляд, немов би слова его висказані оногди в палаті, означували нарушене привілеїв палати або брак пошанованя для палати. Противно, правительство є переняте конституцийним духом та щиро і льояльно очеркнуло своє становище супротив палати. Така щирість у відносинах між палатою і правительством є найліпшим способом привернення тих повиних довіря відносин, які запевнюють спільну працю та уможливлюють парляментарну діяльність.

Комісия порішила значною більшостию голосів перейти до дневного порядку над поставленим на попереднім засіданю внесенем, в якім висловлювано протест против промови ґр. Штірка.

На засіданю буджетової комісиї відкинено внесене п. Коничі, щоби перед буджетовою провізориєю переведено дискусию над італіяньским факультетом.

По розданю рефератів розпочато загальну дискусию над провізориєю. Промовляли пп. Штайнвендер і Колішер.

Посол Колішер заявив, що через признане буджетової провізориї парлямент позбуває ся свого права до критики і зміни в буджеті. Се означає просто повновасть для правительства in blanco. Єсьмо в тім прикрім положеню, що або мусимо дати таку повновласть, або дістанемо §. 14. Сей факт не може нас одиак здержати від обговореня бодай найважнійших господарских проявів. В перший мірі дотикає се господарки на зелізницях. Що правда не можна винувати кождочасного міністра зелізниць за погані відносини на зелізницях. Треба однак ствердити факт, що передовсім брак ваґонів зріс до такої степени, що Росия вдержує висилку збіжа через Австрию, бо російскі ваґони стоять не виладовані на галицких і буковиньских стациях. Може би дало ся то усунути через приспішене темпа, але годі се перевести при ваґонах конструкциї „з часів Марії Тереси". — Великі засоби бараболь повірено зелізницям для перевозу до Чех, але через брак ваґонів бараболі в великій мірі попсували ся. Ясна річ, що через брак найпримітивнійших знарядів до транспорту австрийскі зелізниці не можуть дати фіскального виску, чого від зелізниць треба би вимагати. — Бесідник заявляє ся за підвисшенем інвестицийної позички на закупно зелізничого материялу о 20 міліонів корон. — Правительство домагає ся також кредиту на покрите скарбових облиґів платних 1. марта. В будівельних кругах розважує ся квестию підвисшеня процентової стопи. Бесідник не є за тим, аби впроваджено тип $4^1/_2$ процентової стопи для державних паперів, радше думає, що скарбові облиґи держави повинно ся прольонґувати після дотеперішної стопи. — Рівнож невдоволений бесідник з мачошиного трактованя кредитів на телефони, які признано тілько в тій висоті, що се вистане хиба на удержане в порядку істнуючих телефонів, а на нові телефонічні будови зовсім не стане. Тому бесідник жадає підвисшеня кредиту о 10 міл. кор. — Вкінци обговорює п. Колішер справу корабельного руху по Дунаю. На его думку повинна держава перебрати сей рух під свій надзір з огляду на его велике значіне для Горішної Австриї, як і австрийского експорту взагалі. Управа правительства в сій справі, котрої правительство не предложило, а котра загально відома, не дасть ся оборонити. — Так само має ся річ з корабельним рухом до південної Америки. Не можна не ухвалити більшого кредиту, поки сей рух не буде уреґульований в законодатній дорові.

Вчера промовляв в тій комісиї п. Прези

---

24)

Крізь стіну.

(З француского — Кл. Моффета).

(Дальше).

— Чи ви собі кпите з мене? — обурив ся судия. — Чи не читали ми тих листів? Чиж не знаємо, що ви покинули становище і вітчину, аби поїхати за тою женщиною? Що ви задля неї зруйнували ся — терпіли голод і недостаток?

— Ох, — відповів Кітредж хрипким голосом, а его очи стали палати—знаю аж надто добре, що я зробив, що я перебув. Колиб я був ту женщину перед роком застав саму з иншим мужчиною в сепаратці, то не знаю, що я був би зробив. Може був би убив їх обоє і себе також. Але то вже давно минуло! Ви, як видко, добре розумієте ся на таких пристрастях; чиж не знаєте о тім, що они можуть змінити ся в відразу?

— Ви кажете — почав судия, між тим, як пані Вільмот з жахом кинула ся.

— Я кажу, що тут іде борба о моє житє! — відповів Кітредж — і коли она зложила таке зізнане — він з погордою подивив ся на неї — то чейже й мені вільно сказати щиру правду.

— Ми лиш того хочемо — сказав судия.

— Мені здавало ся, що я любив её благородною, чистою любовію, але она доказала мені, що у неї не було то нічого лиш забавка. Я приносив їй в жертву мою молодість, мою силу, мою будучність, а она була би то приймила, знищила і з байдужним сьміхом відкинула від себе. Коли я то пізнав, тоді — але лишім то! Ви же можете заложити ся о цілу свою фільософію, що я в Парижи не бігав би і не шукав білярдових грачів, аби їх задля неї убивати.

Ті слова були може трохи різкі, але звучали щиро і правдиво, як крик розпуки з глубини душі нещасливого чоловіка.

— Чогож ви були злі на Мартінеца? — питав судия.

— Бо він чіпив ся женщини, яку я любив і о котру я був би боров ся —

— Тихо! —шепнув наляланий оборонець.

— Був би боров ся честно як мужчина против мужчини—додав молодий Американець спокійнійше — але стріляти крізь діру в стіні, того не зробив би я ніколи.

— Отже любов до тої дівчини з церкви Нотрдам уважаєте в противности до тамтої за чисте, благородне чувство?

— Тамто не було взагалі любовію, то була пристрасть.

— А однако зробили ви більше для тамтої пристрасти, як тепер для любови.

— То не правда! — скрикнув Кітредж. — Я був дураком задля пристрасти, а став мужчиною завдяки любови. З пристрасти став я легкодухом і грачем, а з любови взяв ся до роботи і жив просто і честно з тяжко заробленого гроша. Гадаєте що то так легко відвикнути від граня? Попробуйте! Гадаєте, що то легко жити в нужденній норі на шестім поверсі в зимі без палива? Мені також не було легко, але я то робив — з любови! Так, пане, з самої любови!

— То всьо дуже красно — замітив Готвіль — але длячого ви виставили ся задля тої пані на таку небезпечність, коли то всьо правда?

Кітредж завагував ся і відтак тихо відповів:

— Я то зробив задля того — чим она була мені перше. Коли она в своїм нещастю могла від мене щось такого зажадати, то я мусів зробити. То було немов сплачене довгу — отже я мій довг сплатив.

— Чи ви знали, що він перестав вас любити? — спитав судия панну Вільмот.

Она не підносячи очий, відповіла ледве чутним голосом:

— Так, я знала.

* * *

— Але помимо всього я все таки уважаю его винним — сказав пан Готвіль в годину опісля до Кокеніля, коли той перечитував протокол переслуханя.

— Дивно! — сказав аґент. — Він упирає ся при тім, що має три пари чобіт.

дент кабінету ґр. Штірґк і вказав на приспішенє нарад. Промовляло ще кількох бесідників, між иншими представителї Словінців пп. Шустершіц і Корошец жадали ухваленя провізоріï буджетової лише на три місяці.

З острова Мальти пишуть під датою 13 с. м. до Константинополя: Дня 12 с. м. о год. 10 перед полуднем 7000 Арабів заосмотрених в 2 армати і в карточівку заатакувало італіяньскі становища в Гомс. Мимо помочи, даваної Італіянцям арматами з їх воєнних суден Італіянці понесли важкі втрати і мусїли уступити. Взято в полон раненого італіяньского офіцира і 60 вояків. Турки втратили поверх 100 убитих і 40 ранених.

Льондоньскі дневники пишуть: Велика ескадра італіяньских воєнних кораблів появила ся коло Крети. Обіймає она 9 воєнних суден і цілу фльотилю торпедовців, якою проводить кн. Абруців. Друга часть італіяньскої фльоти опустила Неаполь, щоби прилучити ся до першої ескадри. Греки, мешканцї островів Лемнос та Мітілене, рішили покинути ті острови на случай коли би італіяньскі войска займили ті острови і зажадали відшкодованя по укінченю війни. Італіянцї мають намір забрати на все острови Лемнос та Мітілене на випадок як Туреччина до 2 тиждні́в не признасть анексиї Тріполїсу.

Новинки.

Львів, 18 падолиста 1911.

— **За упокій бл. п. Цісаревої Єлисавети** відбули ся нинї у всїх парохіяльних церквах у Львові богослуженя, в котрих взяла участь також шкільна молодїж, увільнена сего дня від науки.

— **Іменованя і перенесеня.** Президент галицкої дирекциї почт і телеграфів іменував почтмайстра Леон. Сїнця в Замарстинові, старшим почтмайстром в Переворску і перенїс почтмайстра Зигм. Остерзецера з Роздолу до Замарстинова.

— **З зелїзницї.** З причини переповненя стациї у Львові вдержує ся після § 63 уст. I регуляміну вуху приймане цїлововозових наборів дерева на топливо призначених до стациї Львів а то на час від 18—22 с. м. включно.

— **Лїцитация** Дня 24 падолиста 1911 о год 9 рано відбуде ся в магазинах товарових стациї Тернопіль публична лїцитация невідобраних товарів, як: олива, вино, кава, сьвічки, мило, фарби, шкіри, пера, мебль, товари блаватні, убраня, машини рільничі і т. п.

— **38-ий з ряду стипендийний фонд** повстав під зарядом Тов. „Просьвіта" у Львові Утворив его Всч. о. Іван Заяць, парох в Сьмільнику, присилаючи яко основу фонду свого імени квоту 500 К. Квоту сю буде фундатор доповняти в міру своїх скупих материяльних засобів Відповідно до фундацийного акту стипендия сего фонду має війти в житє, скоро річні відсотки принесуть 100 К. Стипендия призначена для пильного а під взглядом моральним примірного ученика Українця. Першеньство мають родимцї фундатора з громади Година, мостиского повіта. Між иншими застереженями акту фундацийного зазначено, що стипендист має зобовязати ся не курити тютюну, не уживати ніяких алькогольних напитків для его власного і загального добра, як се робить фундатор стипендиї. Узнаючи застереженя фундацийного акту за зовсім слушні, приняв Головний Видїл Тов „Просьвіта" на засїданю дня 14 падолиста с р. новий стипендийний фонд під свою опіку та рішив Добродїеви-Фундаторови за прихильність і довіре до Товариства „Просьвіти" висказати прилюдно щиру і сердечну подяку. За Головний Видїл Товариства „Просьвіта": радн. Іван Кивелюк, голова, др Іван Брик, секретар

— **Дирекция Торговельної Школи** „Просьвіта" подає до відомости, що з днем 18 падолиста с. р. перенесить ся Школа в дому „Просьвіти" Ринок ч. 10 до нового помешканя. Тому просить ся всї письма слати на адресу: Дирекция Торгов. Школи Тов. „Просьвіта" у Львові бічна Льва Сапіги ч. 1.

— **В канцеляриї** Тов. „Просьвіта" можна набути велику фотоґрафію могили Маркіяна Шашкевича вкриту численними вінками, які зложили делеґати Читалень „Просьвіти" і инших Товариств в часї торжества у Львові на Личаківскім кладовищи. Цїна одного примірника 3 К разом з рекомендованою пересилкою. Замовленя слати на адресу: Канцелярия Товариства „Просьвіта" у Львові, Ринок ч. 10.

— **Українське населенє в Бразилії.** До київскої „Ради" доносять, що в Бразилії проживає тепер 60 000 Українців, з тих найбільше в провінциї Парана. Деякі міста як приміром Прудентополїс (має до 10.000 Українців) майже чисто україньскі. В послідних двох роках (1909—1910) прибуло до Парани, через порт Паранаґуа 7572 душ, з того в р. 1909, 5033 душ, а в р. 1910 — 2539. Отже іміґрация в 1910 р. була майже в два рази менша, як в роцї попереднім. Більша половина іміґрантів походить з Австриї, переважно Українцї і Поляки, а саме: в 1909 р. — 2663 душ, в 1909 р. — 1498 душ. За Австриєю йдуть Росия і Нїмеччина. Іміґрантів з Росиї було в 1909 р. — 674, в 1910 р. — 475, з Нїмеччини в 1909 р. — 1132, в 1910 р. — 362. Зменшеня іміґрациї пояснює ся між иншим трудностями, які робить бразилійске правительство спецїяльно для переселеня до Парани. В 1910 р. заложило правительство в провінциї Парана нові кольонії на просторі 52.449 гектарів з числом населения 10.059 душ, в тім більша половина Українців з Поляками — 6815 душ.

— **По втечі Січиньского.** Онегди арештовано в Станиславові тамошного лїкаря дентиста др. Яросевича і правника Витовского, яко підозріних о то, що вивезли Січиньского до Черновець. Дра Яросевича випущено вже на волю, бо підозрінє показало ся безосновним а Витовского мають випустити нинї. Безпосередну причину до арештованя подала чутка, що др. Яросевич в ночи з 9 на 10 с. м. їздив з якимсь молодим чоловіком своїм самоїздом до Черновець; що тим молодим чоловіком був не хто инший лиш Січиньский; що в Черновцях заїхали по півночи до готелю Паріс, що там зійшли ся з якимись трома панами і пішли на місто а коли др. Яросевич опісля вернув, то вже з якимсь иншим молодим чоловіком а не з Січиньским.

Отже на основі тої чутки, як також може й длятого, що матір Січиньского торік внесла була просьбу, щоби др. Яросевич запльомбовав зуби її сина — що однак не стало ся, бо сю роботу поручено иншому лїкареви — а се насувало здогад, що др. Яросевич хотів вже давнїйше зблизити ся до Січиньского — арештовано др. Яросевича і его товариша їзди Витовского. Показало ся однак, що др. Яросевич їздив, що правда до Черновець але в ночи з 8 на 9, а тої ночи, коли втік Січиньский був в Станиславові, де сьвідки виділи его в каварни около першої години в ночи, як там забавляв ся. Др. Яросевич мав сказати, що взяв з собою Витовского лиш длятого, щоби єму зробити приятність, бо того дня припадали его іменини.

— **З Коломиї.** Заходом Товариства „Родина" відбудуть ся дня 25. XI. 1911 р. величаві вечерниці в сали „Народного Дому". Вступ від особи 1·50 кор. Стрій вечерковий. Симпатична саля „Народного Дому" добірна капеля п. Гірома і провід танцями др. Боцюрковим дають повну запоруку, що вечерниці вповні удадуть ся, а що дохід призначений на ремісничу бурсу, тож і обовязком кождого Українця на них явити ся. Хто не одержав би запрошеня зволить зголосити ся до т. Кордасе-

---

— Він за богато говорить — додав судия. — То зовсім просто злочин задля пристрасти.

Кокеніль не слухав; він витягнув два кусники блискучого паперу з кишенї і почав приглядати ся їм крізь побільшаюче скло.

— Ви чули, що я сказав? — спитав судия споглядаючи з зачудованем.

— Я найшов щось такого, що валить всї дотеперішні здогади — скрикнув Кокеніль урадований. — Слїди ніг не годять ся з підошвами Американця!

— Алеж ви самі сказали —

— Я помилив ся. Они майже такі самі: форма і величина, скільність і положенє цьвяшків, витерті місця — всьо годить ся. Але крізь побільшаюче скло видко на фотоґрафії дуже добре ріжницю в стертю деяких цьвяхів.

Готвіль здвигнув раменами.

— Ви робите справді аж надто дрібні поміченя — сказав з невдоволенєм.

— Зовсім нї! То видко дуже виразно — уперав ся аґент все ще похилений над своїм побільшаючим склом. — Тут в запятку є сорок до пятьдесять цьвяхів і нї один не годить ся; они всї инші: величина їх, положенє, зужите — одним словом не ті самі! Погляньте, будьте ласкаві, ви! Порівняйте який небудь цьвяшок, а побачите, що они не були нїколи в тій самій парі чобіт.

З недовіряючим видом взяв Готвіль скло і фотоґрафії; але его лице вскорі споважніло.

— Справді і менї так видає ся — воркнув. — Як ви то собі поясните?

Кокеніль усьміхнув ся вдоволений.

— Кітредж казав, що має три пари зовсім однаких чобіт; то машинова робота тої самої величини. Він каже, що носить їх на переміну, отже они мусять бути всї однаково з'ужиті. Ми маємо пару, яку він мав на собі в суботу вечером і другу найдено у него в комнаті. Але третьої пари нема і то тої, котрої слїди лишили ся на подвірю „Анзонїї"!

— Отже ви гадаєте — —

— Що відкриємо убийника, коли зловимо чоловіка, котрий украв ту третю пару черевиків.

XIII.

„З внешного місця".

Добрий аґент мусить мати богато терпеливости. Та прикмета попри живу уяву віддасть єму найлїпші услуги. Возьмім приміром таку дрібну річ, як уживаний в „Анзонїї" сверлик. Кокеніль був майже пересьвідчений, що сверлик куплено умисно для тої цїли, бо звідки би прийшов білярдовий грач до того, щоби носити при собі такий інструмент. Крім того говорила єму его уява, що о него постарав сл не Мартінец, лише убийник, бо було незвичайно важним, щоби дїри були досить великі, а однако не за великі. Тому убийник мусїв бути приятелем Мартінеца. Розходило ся отже перед усїм, аби найти сверлик, аби відтак спробовати, чи не найде ся де в Парижи склеповий субєкт, котрий би собі пригадав, хто купив той знаряд.

Отже першою роботою Кокеніля того дня було найти нурця і післати его на міст Секвани, аби там під доглядом одного молодого тайного аґента перешукав дно ріки.

Другий повірник Кокеніля одержав задачу пізнати всїх приятелів убитого, аби о скілько можна відкрити мнимого приятеля-зрадника.

Крім того й батько Тініоль одержав роботу. Коли він рано явив в огородци Кокеніля, де той в тїни дерев пив шоколяду, приказав єму аґент, аби в готелї des Etrangers винаймив собі комнату, о скілько можна на шестім поверсї і аби там грав цїлий час на флєтї.

— На флєтї? — скрикнув батько Тініоль зумівшись. — Алеж я зовсім не умію грати на флєтї!

— Тим лїпше! Будете учити ся. Нема нїчого, що причинялось би до так скорого знакомства з сусїдами, як гра на флєтї.

— Ага! — засьміяв старий хитро. — Маю підслухувати людий. Нема що кавати, хитра штука! Отже добре, я справлю собі флєт.

(Дальше буде).

вича, авскультанта суду. — За Комітет: *Кордасевич.*

— **Переїханий на смерть.** З Будапешту доносять: 76-літний греко католицкий сьвященик з Галичини, о. Михайло Ґула, бувший парох Борщева, попав ся під електричний трамвай, котрий его на смерть переїхав.

— **Виділ філії „Просьвіти“** в Зборові пошукує фахового купця Українця з більшим капіталом, котрий рішив би ся в Зборові заложити „Торговлю“ мішаних товарів з тим, що дуже відповідний льокаль, дасть Т вариство у власнім домі, а поводжене Торговлї знамените. Зголошеня фаховців і з меншим капіталом, бо евентуально може бути ведений інтерес спілково до дня 1 грудня 1911, приймає Виділ „Просьвіти“ в Зборові.

— **Про страшну траґедию** в домі пп. Гольцкнехтів у Відни, доносять тепер що слїдує: Виновник того страшного злочину др. Матковіц бував в родині Гольцкнехтів від десяти літ, а о еї прихильности для него служать доказом факт, що коли оногди в день сьв. Леопольда паньство Гольцкнехти обходили 25-ті роковини вінчаня, він один з поза найтїснїйшого круга родини був запрошений на се торжество. О руку п. Мариї осьвідчив ся батькови в понеділок. В розмові, веденій в тонї зовсім спокійнім і дружнім, відмовив Гольцкнехт, покликуючись передовсім на то, що не знає, яка гадка доньки в сій справі. Відтак і ріжниця віку видавала ся ему за мала. Батько запримітив ще, що Матковіц повинен насамперед постарати ся о посаду, бо із своїх доходів не міг би удержати родини. Матковіц відійшов спокійно хоч пригноблений. На другий день повторив він свою просьбу панні Мариї Гольцкнехт, котра була учителькою. Она відповіла ему, що занадто любить свое зване, як щоби мала его покидати. (А треба знати, що учителькам у Відни не вільно віддавати ся, в противнім случаю мусїли би покинути свое зване).

В середу вечером був Матковіц на торжестві срібного весіля у паньства Гольцкнехтів, але не говорив вже о своїх намірах. Оногди рано зателефонував, що не прийде на лекцию як звичайно о 6 год., але о пів до четвертої. Нещасливих родичів під ту пору вже не було дома; батько вийшов був на прохід, а матїр пішла до хорої сестри. Матковіц зайшов тодї до комнати свого ученика Юрия, до котрого був вхід з ґанку і тут прийшло відтак до катастрофи.

Ся нечувана подія зворушила цїлий Віденъ до самої глубини а вся близша і дальша родина, всї знакомі і приятелї старають ся як лиш можуть подавати нещасливим родичам розраду. Его Вел. Цїсар довідавши ся, що стало ся, вислав зараз одного з урядників кабінетної канцеляриї, щоби висказав родині Гольцкнехтів сочувство. Коли хто, то наш Монарх знає аж надто добре, що значать так страшні події в родині. Дальше зложили сочувство президент міністрів ґр. Штірґк, намістник бар. Бінерт, міністер справедливости Гохенбурґер і богато всїляких иньших достойників.

Шеф секциї Гольцкнехт 73-лїтний старик, розповідає, що Матковіц хотїв очевидно не лиш его доньку і сина застрілити, але також і его самого і его жену, отже цїлу родину. Доказом того есть то, що убийник мав при собі два маґазини з набоями: сїм патронів було в револьвері а сїм других набоїв в другім маґазині, який мав в кишени. — Не можу собі инакше подумати — каже Гольцкнехт — лиш що Матковіц зійшов з розуму і допустив ся убийства длятого прощаю ему, він не знав що робить; був прецї від тільно літ найдовіреннїйшим приятелем нашої родини. Дїти наші щиро его любили а ми цїнили в нім чоловіка повного характеру і здали на него з повним довірем образоване наших дїтий.

— **За капелюхом вилетів з ваґона.** В поїздї ч. 5514 їдучім оногди із Стоянова, добачила служба зелїзнича межи стациями Запитів а Дубляни, що якийсь подорожний вискочив з ваґона. Поїзд вдержано і придержано того мужчину, котрому, як показало ся, не стало ся зовсім нічого, а котрого відвезено тим самим поїздом до Львова. Тут на експозитурі поліцийній заявив той мужчина, що називає ся Володимир Ротар, має літ 25, заплатив білет їзди і не вискакував з ваґона, лиш стояв на плятформі, а коли вітер зірвав ему капелюх з голови, він хотїв зловити капелюх, посовгнув ся і випав з ваґона.

Телеґрами.

Відень 18 падолиста. Як доносить „Poln. Corr.“ Коло польске десиґнувало посла Длуґоша на міністра для Галичини.

Відень 18 падолиста. Є. Вел. Цїсар приняв нинї о 11 год. перед полуднем в Шенбрунї льорда Росбері на окремій авдиенциї. Росбері висказав монархови подяку за надане ему великої ленти ордера сьв. Стефана.

Сибін 18 падолиста. Вчера о 5 год. по полудни дало ся тут і в охрестности почути землетрясене але не наробило шкоди.

Париж 18 падолиста. З Тріполїса доносять: Внаслїдок повени вода залила італїяньскі шанцї коло Бумелїяна і утворила ся велика струя, що пливе через місто до моря. Італїяньске войско мусїло уступити зі становищ і перенести їх поза Бумелїяно.

Берлин 18 падолиста. До Бюра Вольфа доносять з Петербурґа: „Нов. Время“ довідує ся, що дипльоматичні зносини межи Росиею а Персиею зірвано. Мимо того представителї обох держав повістають ще в своїх осїдках.

Риж 18 падолиста. Вчера відійшло звідси до Кіренаїки 10 летунів-добровольців. Публика пращала їх овацийно.

Цїна збіжа У Львові.

дня 17-го падолиста:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	11·80	до	12 —
Жито	9·60	„	9·80
Овес	8·20	„	8 40
Ячмінь пашний	7 80	„	8 30
Ячмінь броварний	8·50	„	10 —
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	10 —	„	14 —
Вика	9·50	„	10·50
Бобик	8 80	„	9 20
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	80 —	„	90 -
Конюшина біла	100·—	„	115
Конюшина шведска	75·—	„	85· -
Тимотка	65 —	„	75

Надіслане.

Надуживанє алькоголю вважаесь зовсїм справедливо причиною лихого травленя. Досліди підняті на медичній клїніцї при корол. унїверситетї в Будапештї виказують, що пияки, котрі через тяжкі жолудкові недуги вже зовсїм утратили апетит, по щоденнім ужитю природної гіркої води **Франц Йосифа** в надзвичайно короткім часї знова апетит вповні відзискали.

Colosseum Германів

Від 16 до 30 жовтня 1911.

12 Марокканців Кабилів з Ріфу, надзвичайні скакуни. — **Odéo le cochon mondain.** — **Гонґтомінґ**, хіньскі ілюзиї. — **Les Bruscia**, еквілїбристи. — **„Почта в лїсї“** оперетка і б. инш.

ВІТОҐРАФ 10 величавих новостий і т. д.

В недїлї і сьвята 2 представленя о годинї 4 і 8 вечер.

Білети можна вчасяїйше набути в Бюрі дневників ПЛЬОНА, ул. Кароля Людвика 5.

Церковні річи

— — Найкрасші і найдешевші продає — —

„Достава“

основана рускам Духовеньством у Львові при ул. Рускій ч. 20 (в каменици „Дністра“), а в Станиславові при ул. Сокольки число 1.

Там дістане ся ріжні фелони, чаші, хрести, лїхтарі, сьвічники, таци, патериці, кивоти, плащеницї, образи (церковні і до хат), цьвіти, всякі другі прибори. Також приймають ся такі до позолоченя і ризи до направи.

Удїл виносить 10 К (1 К вписове), за гроші вложені на щадничу книжку дають 6 прц.

Подорож довкола землї.

Весела товариска гра для науки і забави Накладом Руского Товариства Педаґоґічного Львів, 1910. — Цїла гра гарно обдумана. Она незвичайно цікава, займаюча, а до того дуже навчаюча. Складає ся з трех частий: 1) землї, на якій означені головні місця, до котрих мають загостити подорожні, 2) гранки, призначеної до киданя і 3) чотирох подорожних: піхотинця, наколесника, самоїздника і козака. Подорожні виїздять рівночасно зі Львова, з площі сьв. Юра і по довгих пригодах в подорожи довкола землї, вертають назад до Львова перед Бурсу Р. Т. П. на ул. Потоцкого. Гро незвичайно складна і вправляє знаменито думане і память. Надає ся дуже до забави дїтий, а навіть старших. При тім звертає увагу на розбуджене патриотичних чувств грача. Девіза гри така: „Їдьте, любчики в сьвіт, навчайтесь в чужих людий розуму і вертайте чим скорше домів, просьвічати рідну любу Україну.

„Щоб і ми, якдругі в сьвітї,
Засияли у просьвітї,
Шляхом поступу ішли,
А навчившись між чужими,
Працювали над своїми,
Кращу долю віднайшли“.

„Псалтиря розширена“

в дусї християньскої молитви і пр. найкрасший молитвослов о **520 сторін**, приступний і для невченого, коштує лише 4 К в оправі вже з портом почтовим.

Висилка за попереднім присланем грошей або послїплатою.

Замовляти у видавця: **Алексія Слюсарчука**, гр. кат. пароха в **Рунґурах**, почта: **Печенїжин.**

„Закон ловецкий“

брошуру на часї і для всїх потрібну, замовляйте по цїні 80 с. враз з пересилкою у накладника **І. Мойсейовича, ул. Осолиньских ч. 11.**

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ

ОГОЛОШЕНЯ.

6 простирал

з найлїпшого льну, дуже добірний ґатунок. . К 15·— 30 м. добрих решток сортованих 2—8 м. дов. К 18·— На жадане висилаємо даром і оплачено взірцї льняних і бавовняних виробів — як також модного бархану і фланелї

Ткальня полотна і вовни
Братів Крейцар
Добрушка (Чехи).

МІД! МІД!
то здоровле!

Сьвіжий линовий, курацийний, густий, або густо плинна патока „раритас Медоборів" 5 кіло 8 К 50 с. франко.
Корінєвич, ем. учитель, Іванчани.

Михайло Скірка
римар і сїдельник
у Відни III. Ренвеґ ч. 38

поручає богатий вибір сїдел і всякої упряжі для коний, а також торби до подорожи, ручні куферки, пуляреси, торбинки для дам та всілякі вироби зі шкіри.

Цїни приступні.

Не давайте ся обманювати

дешевими, в сути річи лихими товарами. Переконайте ся о добротї наших виробів, а ми впевняємо Вас, що не будете жалувати, коли напишите по величаву збірку взірців, котру ми даром і оплатно Вам сейчас вишлемо. Она обнимає все те, що Ви потребуєте для домового ужитку простирала, серветн, дамасти, шифони і пр. Новости гарних французских барханів і флянель, усе в найбогатшім в добрім виборі і найлїпшої якости. Реклямова продаж: 6 штук білених простирал „Primissima" 150/200 en gross К 14, 150/220 К 15·30 1 штука румбурского полотна 20 м К 11·— 1 штука дуже доброго полотна на сорочки 20 м К 18, 30 м останків, сортовані зефіри, бархани і полотна 2—8 м довг. К 18. Взірців останків не посилаєть ся. Тисячі похвальних листів говорять про совістність нашої фірми. Не підходяче до вподоби можна заміняти або зажадати звороту гроший. — Пишіть до нас по взірцї.

Ткальня
Братів Крейцар
Добрушка (Чехія).

Ст. Соколовского
Головне бюро дневників
і оголошень

у Львові пасаж Гавсман ч. 9

приймає пренумерату і оголошеня до всіх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи" і „Ґазети Львівскої" може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

В друкарні В. Лозиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч. 527.